

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

вул. Механізаторів, 9, м. Київ, 03109

<https://grd.gov.ua/>

Затверджено

Громадською радою доброчесності

16 травня 2017 р.

ВИСНОВОК

**про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду
Кравчука Геннадія Анатолійовича
критеріям доброчесності та професійної етики**

Проаналізувавши інформацію про **Кравчука Геннадія Анатолійовича**, суддю Вищого господарського суду України, Громадська рада доброчесності виявила таке.

1. Кандидат обіймає посаду судді з 1993 р. Постановою Верховної Ради України 15.03.2012 р. обраний суддею Вищого господарського суду України.

Громадська рада доброчесності отримала інформацію (додаток 1) про те, що Департамент спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України проводить досудове розслідування у кримінальному провадженні №42013110000001050 за підозрою колишнього Голови Вищого господарського суду України Татькова В.І., його заступника Ємельянова А.С. (нині суддя Вищого господарського суду України) та колишнього головного спеціаліста канцелярії (на правах відділу) управління документального забезпечення Вищого господарського суду України Катасонової Є.Б. у вчиненні злочинів проти правосуддя – втручання в діяльність судових органів та незаконне втручання в роботу автоматизованої системи документообігу суду, тобто у вчиненні злочинів, передбачених ч. 2 ст. 376, ч. 2 ст. 376-1 КК України (далі - кримінальне провадження).

У процесі досудового розслідування були встановлені факти здійснення тиску на суддів Вищого господарського суду України, систематичного втручання у діяльність суддів та процес здійснення правосуддя. При цьому таке втручання здійснювалося 1 організаторами злочину у винятково цинічний та зухвалий спосіб - шляхом підкорення собі органу суддівського самоврядування.

У порушення принципів роботи автоматизованої системи документообігу суду щодо об'єктивності, вірогідності (випадковості) розподілу справ, черговості та рівної

кількості справ для кожного судді, з 01.01.2011 р. у Вищому господарському суді України було впроваджено 45 спеціалізацій суддів. При цьому значна кількість спеціалізацій мала штучний характер та фактично дублювалася.

Досудовим розслідуванням на цей час встановлено 10 546 випадків розподілу справ (заяв) на одного суддю Вищого господарського суду України (безальтернативно) у так званих «тотожних» спеціалізаціях та 10 816 випадків внесення до автоматизованої системи документообігу Вищого господарського суду України недостовірних відомостей щодо можливості участі судді в автоматизованому розподілі справи (касаційної скарги). У період часу з 01.01.2011 р. до 01.05.2014 р. за такими «тотожними» спеціалізаціями, автоматизований розподіл у яких відбувався безальтернативно, були визначені такі судді: Акулова Н.В., Алєєва І.В., Бакуліна С.В., Барицька Т.Л., Борденюк Є.М., Владимиренко С.В., Волков Р.В., Величко Н.Л., Данилова Т.Б., Добролюбова Т.В., Дерєпа В.І., Демидова А.М., Євсіков О.О., Запорощенко М.Д., Заріцька А.О., **Кравчук Г.А. (Кандидат)**, Картере В.І., Кот О.В., Круглікова К.С., Князьков В.В., Корсак В.А., Козир Т.П., Кравчук Г.А., Новікова Р.Г., Малетич М.М., Мирошниченко С.В., Остапенко М.І., Удовиченко О.С., Панова І.Ю., Плюшко І.А., Прокопаніч Г.К., Першиков Є.В., Самусенко С.С., Хрипун О.О., Швець В.О., Шевчук С.Р. та Чернов Є.В.

Кандидата віднесено слідством до групи суддів Вищого господарського суду України, на яких здійснювався розподіл справ з порушенням порядку, встановленого законом.

На цей час у кримінальному провадженні як свідків допитано 30 суддів Вищого господарського суду України. Усі ці судді формально дають показання та відповідають на запитання слідчого. Водночас за наявності очевидних ознак протиправності дій під час розподілу справ (касаційних скарг) між суддями Вищого господарського суду України вони не надають викривальні показання щодо осіб, причетних до вказаних протиправних дій, чим не сприяють розкриттю злочинів, повному, всебічному та об'єктивному з'ясуванню всіх обставин провадження. Громадська рада доброчесності не робить висновку щодо причетності Кандидата до зазначених злочинів, щодо яких проводиться розслідування. Проте наявна в Раді інформація з кримінального провадження дає обґрунтовані підстави вважати, що ним встановлені факти тривалого існування в Вищому господарському суді України негативної неформальної практики щодо організації розподілу справ. Така практика мала можливість утвердитися в 2 Вищому господарському суді України лише за активної чи мовчазної згоди з нею суддів цього суду з нехтуванням принципу незалежності судді.

Призначення будь-якої особи на посаду судді має відбуватися з урахуванням її минулої професійної діяльності та того, як вплине перебування цієї людини на рівень суспільної довіри до суду.

Незалежність судів є основним принципом побудови ефективної системи правосуддя. Закон України «Про судоустрій і статус суддів» встановлює, що суддя у своїй діяльності щодо здійснення правосуддя є незалежним від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання.

Відповідно до ст. 2 Кодексу суддівської етики суддя має уникати будь-якого незаконного впливу на його діяльність, пов'язану зі здійсненням правосуддя, та бути незалежним від своїх колег у процесі прийняття рішень. Він не має права використовувати своє посадове становище в особистих інтересах чи в інтересах інших осіб та не повинен дозволяти цього іншим.

Ст. 3 цього Кодексу вимагає від судді докладати всіх зусиль до того, щоб на думку розсудливої, законослухняної та поінформованої людини його поведінка була бездоганною. Ці норми засвідчують, що суддя має займати не пасивну, а активну позицію у відстоюванні своєї незалежності і не лише сам не втручатись у діяльність інших суддів, але й не дозволяти цього іншим.

Статтею 5 Кодексу суддівської етики визначено, що незалежність судді під час здійснення правосуддя є передумовою дії принципу верховенства права та невід'ємною складовою справедливого суду. Наведені факти свідчать, що Кандидат протягом тривалого часу не лише не вчиняв активних дій з метою припинення системного незаконного впливу на процеси розподілу справ, але й щонайменше пасивно сприяв цим процесам. А коли ці факти було викрито, не вживав активних дій з метою сприяння ефективному розслідуванню цих справ. На переконання Громадської ради доброчесності, Кандидат не продемонстрував повагу до принципу незалежності суддів.

Зазначені обставини є самостійною підставою для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

2. Як видно з пояснень Кандидата, наданих Раді, протягом останніх років основним джерелом доходу його сім'ї була заробітна плата його та дружини, яка є працівником секретаріату Вищої ради правосуддя.

За 2016 р. Кандидат задекларував 409 928, 00 грн. доходу у вигляді заробітної плати (додаток [2](#)), а його дружина (додаток [3](#)), - 157 669, 00 грн.

Важливо зауважити, що у декларації Кандидата за 2013 рік (додаток [4](#)) зазначений подарунок у розмірі більше 1 млн. грн., щодо походження якого Кандидат давав різні свідчення. На запитання журналістів у 2014 р. (додаток [5](#)) щодо походження вказаного подарунку Кандидат не зміг пояснити хто і за що подарував йому ці кошти. У 2016 р. на запитання журналіста суддя відповів (додаток [6](#)), що це був подарунок від його матері. Згідно з інформацією, наданою Кандидатом Раді, Кандидат спростовує факт

дарування його матір'ю вказаних грошових коштів. Кандидат зазначає, що його матір'ю йому було подаровано квартиру, вартість якої і вказав Кандидат у своїй декларації за 2013 р.

Відповідно до інформації з відкритих джерел (додаток 7), яка підтверджується даними державних реєстрів, мати Кандидата, Кравчук Тамара Федорівна, дійсно подарувала йому квартиру в м. Київ площею 116 кв.м., яку вона придбала у 2009 р. більш ніж за 3 млн. грн. Отримавши зазначену квартиру у подарунок, Кандидат того ж року подарував її разом з паркомісцем своїй дочці. У власності останньої вказана квартира знаходиться і тепер. Хоча Кандидат у своїх поясненнях Раді зазначив, що будинок, в якому знаходиться квартира, є “звичайною будівлею”, ринкова вартість квартири такою площею в цьому житловому комплексі становить більше 6 млн. грн. Також, як видно із вказаних декларацій дружини та самого Кандидата, того ж 2013 р. у спільній власності його сім'ї з'явилася ще одна квартира, площею 131 кв.м. в елітному ЖК “Печерський квартал”, вартість якої на сьогодні складає щонайменше 5 млн. грн. (додаток 7).

Ще одна квартира, яка відповідно до декларації є у власності Кандидата та його дружини, має площу 86 кв.м. та знаходиться в новобудові по вул. Є. Коновальця. Вартість такої квартири на сьогодні оцінюють щонайменше в 4 млн. грн. Крім того, Кандидат до 2016 року володів ще однією квартирою площею 60 кв.м. в новобудові в Печерському районі м. Києва, яку того року Кандидат продав за 405 807, 00 грн. Проте, враховуючи, що стартова ціна на квартири в цьому будинку становила від 1300 дол. США за 1 кв.м. (додаток 7), існують підстави вважати, що задекларований дохід від продажу є істотно заниженим.

Крім того, відповідно до вказаних декларацій, у власності дружини Кандидата також перебуває дачний (садовий) будинок площею 70,2 кв.м., а також, земельна ділянка площею 518 кв.м. у с. Круглик Києво-Святошинського району Київської області. Щодо цих обставин Кандидат повідомив Раду, що будинок було збудовано власними силами ще до його роботи у суді.

В своїх поясненнях (додаток 8) Кандидат обґрунтовує відповідність набутого майна доходам, вказуючи вартість придбання частини майна і порівнюючи суму витрат на його придбання з офіційним доходом з 1996 по 2016 роки, а також вказуючи витрати на утримання майна в порівнянні з доходами. Втім, документів на підтвердження вартості майна і укладених угод Кандидат не надав, а так само не пояснив походження частини майна, інформація про яке міститься в суддівському досьє і в дослідженнях в мережі Інтернет (додаток 7). Більше того, Кандидат не надав пояснень щодо розбіжностей між задекларованою вартістю придбаного майна і оцінкою ринкової вартості, відображеній в розслідуванні (додаток 7).

Також Кандидат володіє одним автомобілем Volkswagen Touareg 2013 р.в. При цьому, у декларації за 2016 р. Кандидат зазначив 3 гаражних бокса та 1 машиномісце. В 2016 р. дочка Кандидата додатково до паркомісця, яке отримала разом з подарованою квартирою, придбала 2 сусідні машиномісця в ЖК “Печерський квартал”. При цьому, остання володіє лише 1 автомобілем марки Toyota Auris 2012 р.в. Таким чином, сумарно в Кандидата та його дочки знаходяться 7 об’єктів нерухомості, призначених для паркування автомобілів. При цьому, вони разом володіють 2 автомобілями, а інших транспортних засобів ні в них, ні в членах їхніх сімей, не зареєстровано. Цю обставину Кандидат у своїх поясненнях також не коментує.

Відповідно до даних суддівського досьє Кандидат, його дружина і дочка (заробітна плата останньої за 2015-2016 роки сумарно склала менше 60 000, 00 грн.), за 2012-2016 роки здійснювали регулярні повітряні подорожі закордон з тривалим перебуванням поза межами України, а саме, за напрямками Київ-Мемміген (у 2013-2014 роках у Кандидата було всього 30 днів перебування), Київ-Варшава (у 2015-2016 роках у дочки Кандидата було всього 126 днів перебування), Київ-Мюнхен (у 2015-2016 роках у Кандидата було всього 29 днів перебування), Київ-Вільнюс (у 2014-2016 роках у дочки Кандидата було всього 140 днів перебування) та Київ-Відень (у 2015-2016 роках у дочки Кандидата було всього 113 днів перебування). Джерелом фінансування повітряних подорожей і перебування за кордоном Кандидата, його дружини та дочки Кандидат у відповіді на запитальнику, надісланій Громадській раді доброчесності, вказує власні заощадження.

Крім того, в декларації за 2016 р. міститься інформація про наявність у Кандидата та його дружини готівкових коштів і вкладів в банках у сумі понад 630 000 грн. і 3 000 дол. США. Фінансові зобов’язання в цей період (розмір сплачених коштів в рахунок кредиту) становили 319 000,00 грн.

Викладене у сукупності викликає обґрунтовані сумніви, що рівень життя Кандидата та його сім’ї не відповідає задекларованим доходам. Тому наявні підстави вважати, що Кандидат, будучи суддею, не дотримувався встановлених законом обов’язків щодо правдивого декларування майна та імовірно отримував доходи з інших джерел.

З огляду на викладене, Рада робить висновок про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Кравчука Геннадія Анатолійовича критеріям професійної етики та доброчесності.

Також на портал Громадської ради доброчесності надійшли звернення від громадян з оцінками судових рішень Кандидата. Не оцінюючи рішення по суті, Рада надає ці звернення Вищій кваліфікаційній комісії суддів для врахування.

Додатки

1. Лист Начальника Департаменту спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Горбатюка С. В. від 12.04.2017 р.
- 2-7. Декларації і публікації в мережі Інтернет.
8. Пояснення Кандидата.
9. Звернення на портал Громадської ради доброчесності щодо Кандидата (3 шт.) з додатками (10 шт.)

Координатор

Громадської ради доброчесності